

УДК 342.2

Савчук Н. В. - ст.гр.ЕМ-11

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

ФІЛОСОФСЬКІ ОБРАЗИ БУТТЯ В ІСТОРІЇ КУЛЬТУРИ

Науковий керівник: викладач Цвіркун В.М.

Людина у своїй життєдіяльності постійно взаємодіє зі світом, з предметами та реаліями, які або сприятливі до неї, або ж ні.

Що означає бути, існувати? Що таке справжнє буття?

Кожен народ має свій особливий «ракурс», котрим постає перед ним буття.

У давніх греків слово (kosmos) означало не «всесвіт», а «порядок у всесвіті». Філософія виникає і розвивається, як спосіб теоретичного осмислення всієї сукупності людських уявлень про світ і про місце людини у світі. Саме тому філософії історично передують міфологія в якій відбувається (космізація та універсалізація) людського погляду на світ.

Образи міфології стають для давньогрецьких натур філософів стихіями природи (земля, вода, вогонь).

Шлях на якому постають усі речі й світові стихії, - то «велике дао» : воно «розмите повсюди», але його не можна побачити, почути, ухопити руками. Філософські уявлення сповнені почуттям довіри до буття. Але згодом довіра втрачається, як скоро людина усвідомлює себе суб'єктом, а світ об'єктом своїх зазіхань і настає період «забування буття».

Сьогодні ми пересвідчуємося, наскільки мудрими були наші пращури, світо уявлення яких концентрувалося на чотирьох «першостихіях».

Давньогрецькі чотири стихії залишаються первоначалами художньої творчості. Вони – своєрідна субстанція поетичних образів : «гормони уяви». Природу речей в основі буддійського вчення зумовлюють «дхарми», першоелементи, що утворюють своєрідну тканину світової речовини. Світ постає тут як потік, що плине одвіку невпинно змінюючись, перероджуючись. Буддизм виокремлює дві іпостасі єдиного буття : сансару (буття проявлене) та нірвану (буття не проявлене).

Уявлення про буття в Ісламі, де головним є Аллах (абсолютне буття, реальність, особистість, діяч, наймудріший та найхитріший). На основі запозичень з давньогрецької філософії згодом виникають уявлення про своєрідне «атоми простору» та «атоми часу».

Про буття у християнстві містять два смислових шари: той, що можна умовно кваліфікувати як погляд на виникнення частин Всесвіту, та той, що описує структуру буття загалом, відштовхуючись від ідеї про троїстість іпостатей Бога. Уривок з «Автобіографічних нотаток» А.Ейнштейна фіксує важливу особливість мисленної діяльності: вона формує уявлення про світ, користуючись не чуттєво-образними, а поняттєвими образами.

Нова наука, що виникла на порозі третього тисячоліття, зорієнтована на діалог людини з природою, а не на конфронтацію з нею.